

Hendriksen: Jeg beklager, at det ærede Medlem Hr. Rager lige saa lidt som det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsen kunde give Tilslutning til min Tanke om at faa en særlig Lov om Lærlingeforholdet for Handels- og Kontorfaget. Det ærede Medlem Hr. Rager fandt, at det var unødvendigt at have to Love, og tilføjede, at Handelsorganisationerne jo kunde lade en Jurist paa deres Vegne gennemgaa Loven og udtrække af den, hvad der vedrører Handelen. Men hvorledes og under hvis Ansvar skulde noget saadant finde Sted? Jeg vilde finde, at det var ganske urigtigt at gaa den Vej, og hvorfor skal man i det hele taget ikke have to Love, naar det i Virkeligheden er vidt forskellige Forhold, der skal lovgives om? Herom sagde den højtærede Socialminister, at det vilde foraarsage dobbelt Besvær at have to Love i Stedet for een. Ja, ellers synes jeg ikke, den højtærede Minister er bange for at udarbejde Lovforslag, og med den Flid, han er i Besiddelse af, og som vi alle kender, vilde det sikkert være ham en let Sag at udarbejde et særligt Lovforslag for Handels- og Kontorlærlingenes Forhold. Nej, det er lettere at adskille, hvad der bør adskilles, end at tvinge ind i een Lov, hvad der rettelig hører hjemme i to Love.

Den højtærede Socialminister gjorde et, forekommer det mig, endog usædvanligt irriteret Indtryk, da den højtærede Minister havde Ordet for lidt siden. I Gaar sagde det ærede Medlem Hr. Rager, at det var Oppositionens Ordførere, der var irriterede over Lovforslaget. Jeg tror dog nok, at den, der har vist størst Tegn paa Irritation i denne Sag, er den højtærede Minister, og derom bærer den højtærede Ministers Udtalelser for lidt siden ganske tydeligt Spor. Det har irriteret den højtærede Minister, at vi ikke har sluttet dette Lovforslag med Hud og Haar, ikke har sluttet alle de Kameler, som Lovforslaget indeholder, og derfor har den højtærede Minister reageret paa en Maade, der efter mit Skøn er højst uheldig, set med den højtærede Ministers egne Øjne; for det gør ingenlunde Forhandlingerne lettere, at man anslaaer en Tone som den, den højtærede Minister i Dag har fundet det passende at anslaa overfor Oppositionens Talere. Den højtærede Minister sagde, at vi havde set

ganske ensidigt paa denne Sag. Det er ikke rigtigt, det er den højtærede Minister, der har set ensidigt paa Sagen. Hele Lovforslaget er ganske ensidigt præget, og det er af den ensidige Karakter, som er skildret baade af det ærede Medlem Hr. Pitzner og det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsen og fra min Ringheds Side.

Den højtærede Minister sagde, at jeg i Gaar havde udtalt, at Handelsstanden vilde sabotere Lærlingeloven, hvis den blev vedtaget. Derom har jeg intet sagt. Hvad jeg har sagt, er dette, at hvis det foreliggende Lovforslag blev ophøjet til Lov, vilde Resultatet efter mit Skøn — og det er ikke mit personlige Skøn alene, det er ogsaa andre Handelslederes Skøn — blive dette, at meget faa unge Mennesker vil kunne regne med at faa Lære indenfor Handelen og Kontorfaget før efter det fyldte 18de Aar. Og det fandt jeg var ganske overordentlig uheldigt, navnlig i Tider som dem, vi i Øjeblikket lever i. I øvrigt var det jo ganske interessante Perspektiver for Handelen, den højtærede Socialminister rullede ud, saaledes at Handelen nu ved, hvad den har at rette sig efter, hvis den højtærede Minister og hans Parti en Gang i en fjern Fremtid — jeg haaber ikke, det sker foreløbig — skulde faa Flertallet her i Rigsdagen.

Den højtærede Minister sagde, at jeg havde ikke fremført noget Argument for det Standpunkt, jeg forfægtede. Men den højtærede Minister kender jo særdeles vel Handelens Synspunkter, og jeg fandt, at det vilde være Spild af Tingets Tid at rulle disse Synspunkter op. Dertil vil der jo ogsaa blive Lejlighed i det Udvalg, der nedsættes.

Det ærede Medlem Hr. Schrøder sagde, at det for saa vidt glædede ham, at jeg aabenbart her i Rigsdagen talte paa egne Vegne og ikke paa Handelens. Jeg maa herom sige til det ærede Medlem, at jeg i Gaar netop udtrykkeligt fremhævede; at jeg talte paa Handelens Vegne. Jeg sagde i Gaar — det staar i Fortrykket Sp. 2757 —: Jeg taler naturligvis her udelukkende paa Handelens Vegne. Hvorledes det ærede Medlem deraf har kunnet udlede, at jeg kun har talt paa egne Vegne og ikke paa Handelens Vegne, derom kan jeg billigtvis ikke vide noget, men jeg finder det